

KURJER

WARSZAWA

Sobota dnia 16 Października r. 1830.

POLSKI

Prenumerata miesięczna złp. 2 gr. 20.
Kwar. złp. 8. Nr pojedynczy gr. 8.

Wszystko dla wszystkich.

Wiadomości Krajowe

Hr. Fryderyk Skarbek ma wyjechać do Petersburga dla zwiedzenia tamtejszych instytucji publicznych, tych zwłaszcza, które poprawę ludzi mają na celu.

X. Kanonik kapituły warszawskiej, Gniewczyński zakończył życie.

Stychać, że Panna Zuczkowska pozostanie przy teatrze lwowskim.

W ostatnich dwóch numerach Balamuta Petersburskiego znajdowały się między innymi: Wyjątki z testamentów przodków Balamuta; Piosnka Kowala; Wędrowka nudnika; Biografia sławnych ludzi, o których historia nie wspomina; Jeremiasz Skusiprocen-towicz.

Tom XVty Zbioru Pisarzy Polskich wydania A. Gałęzowskiego i komp. wyszedł z druku; obejmuje sięgę 4ta kroniki Bielskiego czyli panowanie króla Kazimierza Jagiellowica. Ponieważ na nim się kończy część piąta zbioru, panowie prenumeratowicie zechcą przy odbieraniu zapłacić złp. 7 gr. 15 na część następną. Osoby życzące sobie nabyć cały zbiór od początku za cenę prenumeracyjną, zapłacą teraz złp. 45 i będą miały prawo do tomów osmiastu. Kto chce nabywać pojedynczych autorów, bez obowiązku prenumeraty, zapłaci o jeden złoty drożej za tom. Skład główny w kantorze A. Gałęzowskiego i komp. przy ulicy Żabięj Nro 472.

Przybywszy do Warszawy, przechodząc ulicą Krakowskie Przedmieście, spostrzegłem przy pewnym straganie, mnóstwo rozrzuconych rozmaitego gatunku i kształtu książek, książeczek, obrazków i t. p. między którymi i dziełko pod tytułem: *Przełożenie wszystkim badaczom natury, sposobu przez który mogliby doświadczyć, i naocznie się przekonać, czy ziemia obraca się, lub stoi niewzruszona; oraz myśli*

względem ogólnego ruchu ciał niebieskich, i ziemi, przez S. Hoge wydane; zdjęty ciekawością poznania tak ważnej naukowej rozprawy, kupuję, — i jak piorun lecę do domu, czytając.... lecz na nieszczęście! jakżem się omylił!.... kiedy zamiast dowiedzenia się owego sposobu naocznego przekonania się, czyli ziemia obraca się, lub stoi niewzruszona, znalazłem tylko myśli i dowodzenia celowi nieodpowiadające. Nie chcąc tracić czasu, tej tak drogiej własności człowieka, na roztrząsanie i wyjawienie błędów tego dziełka, powiem tylko: iż P. Autor nie samem dziełkiem lecz (jak mi się zdaje) tytułem chciał zwabić czytającą publiczność; niech więc będzie przekonany, że ta publiczność nie patrzy na powierzchowność czyli tytuły, lecz na rzeczy zamykające się w dziełach; a zatem życzę P. autorowi pomienionego dziełka aby chcąc być użytecznym, byłby takowym nie z tytułów, ale z samego dzieła.

A. D...

Na wczorajszej giełdzie warszawskiej żądano za polskie listy zastawne, nie licząc w to wartości kuponu wynoszącej zł. 1 gr. 7½ po 90 dawano 89 zł; za dowody Kom. C. L. za żółd żąd. 36 daw. 35 zł.

Przyjechali do Warszawy. — Bieniewski Ludwik poseł 626 Kozia; Bontani Tomasz sędzia 476 N. Senat; Chrostowski Ignacy 625 Kozia; Młocki Ludwik tamże; Sierakowski Józef hr. 415 Krak. Przed.; Starczewski Jan 2673 Bednarska; Braniński Władysław hr. z Rossji 556 Długa; Dembowski Teodor 584 Długa; Bromirska Tekla 570 Długa; Chrapowiecka Zofia jener. 495 Miodowa; Nakwaski kasztelan 481 Miodowa; Orłów jenerał z Wiednia 570 Długa.

Dziś zrana ciepła stopni 3. — Wczoraj w połud. 6.
TEATR NARODOWY. Dziś Nowi Śpiewacy Alpejscy: Rozpocz. wid. dram. Teresa Sierota z Genewy.

Wiadomości Zagraniczne.

Za wystugę lat podniesieni zostają do stopni: Radczy stanu, radczy kolegjalni: Professor adjunkt Cesarzkiego Wileńskiego uniwers. Szymon Żukowski, dyrektorowie szkół gubernji Wileńskiej, Kajetan Krasowski i obwodu Białostockiego Antoni Suchodolski; radzców kolegjalnych, radczy dworu: Professorowie zwyczajni C. Wileńskiego uniwersytetu, Antoni Wyrwicz, Paweł Kukulnik, liczący się w klasie 7; Jan Łobojko, Michał Oczapowski i Karól Podczaszyński, adjunkt Walerjan Górski, nauczyciel liceum Wołyńskiego Michał Jurkowski; do stopni assesorów kolegjalnych, liczący się w klasie dziewiątej; starsi nauczyciele gimnazji: Wileńskiego, Alexander Żyliński, Jan Zakrzewski; Grodzieńskiego Jan Zielonka; nauczyciele liceum Wołyńskiego, Józef Uldyński, Stefan Zenowicz, dający w uniwersytecie Wileńskim kurs geodezji Antoni Szchins i pomocnik dyrektora szkół gubernji Wileńskiej Piotr Ostrowski.

Przez najwyższy rozkaz postanowiono z powodu postępów epidemji *cholera morbus*: Osoby zdrowe jadące z miejsc cholerze uległych powinny wytrzymać pięciodniową obserwację, osoby zaś na których padnie podejrzenie iż mają w sobie zaród choroby, ulegną obserwacji w kwarentannie przez dni 14. W tych obu zakresach podróźni codziennie będą obmywani roztworem solnika wapna (*chlorure de chaux*) odzienie i rzeczy które na sobie mają również będą myte, okładane i przewietrzane, lecz inne ich rzeczy będą wolno puszczone, „gdyż (słowa są rady lekarskiej) nie ma przykładów któreby kazały wnosić, że cholera udziela się przez rzeczy i sprzęty i jeżeli choroba ta daje się przenosić z miejsca na miejsce to nieinaczej jak przez podróźniących ludzi.” Z miejsc podejrzaných zamiast gościów mają być wysyłane w razie potrzeby sztafety; depesze zaś i wszelkie pisma ulegną tym samym środkom, jakie są przedsiębrane przeciw zarazie dżumą zwaną. Kordon zdrowia obejmować będzie nie całe gubernje, lecz wy-

łącznie te miejsca i okręgi, w których choroba rzeczywiście panuje.

Wystawa w C. akademji sztuk pięknych w Petersburgu otworzoną została d. 21 września i trwać ma do 3 paźdź. v. s.

W ciągu pięciu lat przyjeżdżało za staraniem misjonarzy religję chrześcijańską w gubernji archangielskiej 3510 pogan Samojedów.

Dorpacki uniwersytet liczy teraz 619 uczniów, a oprócz tego korzysta z niego 5 officerów i 15 urzędników.

W Wilnie weszły w modę damskie sromiane kapelusze wyrabiane w Czerniechowskiej gubernji. Sukienne fabryki w Litwie widocznie się ulepszały i przez to niektóre sukna dawnych wyrobów spadły o 25 na 100.

Tygodnik petersburski umieścił ciekawe pismo o medalach radziwiłłowskich, gabinetach numizmatycznych nieświeżkim i charkowskim. „Skrzętnie i od dawna (powiedziano między innymi w tym piśmie) zbierane w Nieświeżu różnych starożytnych i nowożytnych ludów monety i medale, 1813 roku dnia 19 października przeniesione zostały do Charkowskiego uniwersytetu, któremu w darze przesłał je admirał Czyczagow. Przybył do Charkowa rzeczony gabinet w dwóch dębowych szkatułach kubieczniejszej arszynowej wielkości, herbami Radziwiłłowskimi ozdobionych, lecz już mocno nadpsutych, z numerami 9 i 10 w urzędowym piśmie poszczególnionemi. Z tych pierwsza bardziej ozdobna, amarantowego koloru axamitem obita i suto bronzowana, miała zewnątrz herb xiążęcy, a wewnątrz na podwojach i wieku, wyróżnione na złoconej blasze medale Radziwiłłowskie. Monety nieściły się na 15 wysuwanych lipowych deskach kitajką oklejonych z wyróżnieniem dla każdej monety miejscem. Nad deskami blacha przybita, miała wryty napis: *Niesvisy Constructa Fui sub Principe Mich. Cas. Palat. Trok. Duce Camp. Munera Sacra gero*. Druga szkatuła wniej ozdobna, ale zdaje się starożytniejsza, granatowym spłowiałym axamitem oklejona i pozwierzchnich jedynie rogach bron-

zewaną, miała 14 wysuwanych i wyrzynanych desek sosnowych, bez najmniejszych blach wewnątrz. Przyjmujący ten skarbiec rząd uniwersytetu Charkowskiego obliczył i oznaczył metal monet na każdej desce rozmieszczonych, zważył ciężar złota, srebra, miedzi i cyny, z czego wypadł ogólny rezultat, że w amaranutowej szkatule okazało się 7444 monet i medalów ważących 52 funty i 50 złotychników, a mianowicie: złota 6 funtów i 84 złotych, srebra 29 funtów i 60 złotych, reszta miedzi i cyny. W granatowej znaleziono 5808 monet ważących 35 funtów i 69 złotych, a między niemi złotych monet 2 funty i 76 złotych, srebrnych 32 funty. Wszystkich zaś w obu monet i medalów okazało się 13,252. Gdy później podług kruszców obliczono sztuki znalazło się złotych sztuk 456, srebrnych 11,773, brązowa 1, miedzianych 881, cynowych 137, ołowiana 1, kamienna Paracelsa 1 i drewniana Radziwiłła 1. Lubo z podobnego opisu odgadnąć dziś trudno naukową wartość Nieświeżskiego gabinetu, a po zmieszaniu z darami od hr. Seweryna Potockiego i innych osób, niepodobna go teraz ściśle oddzielić, zawsze atoli widać, że bogactwa Nieświeżskie stanowiły mianowicie: monety i medale polskie i litewskie, wiele dukatów i talarów państw nowszych Europejskich. Ze starożytnych mało zapewne greckich, więcej nierównie miedzianych rzymskich, złotych niewiele nad 20 i kilkasetek srebrnych mniejszych. Nie zbywało na brakteatach, starzych i rzadkich pieniążkach angielskich i tyle poszukiwanych Niemieckich cesarzów Ottonów i Henryków. Regestru żadnego nie przywieziono do Charkowa, a podkładane pod moneta mi karteczki nierozważnie zostały zatracone, prócz kilkunastu i teraz będących.

Przypuszczając nawet, że domysł uczyniony w Charkowie z liczb 9 i 10 jakoby to były tylko szczątki Nieświeżskich zapasów, jest bezzasadny, zawsze można za rzecz pewną prawie uważać, że zbiór Radziwiłłowski czy to w Nieświeżu, czy w Żytomierzu, czyli w samym Charkowie uległ znacznemu roztrwonieniu. Trudno

bowiem przypuścić aby w starożytnych Radziwiłłowskich zbiorach, obejmujących tyle zagranicznych talarów i dukatów z 16 i 17 wieków, nie miały się kiedyś znajdować większe monety polskie Alexandra króla, Zygmuntów, Batoro i Władysława, gdy tak wiele znajduje się drobniejszych monet tychże monarchów. Kilka jedynie talarów Zygmunta III i Władysława pozostało do dziś dnia, a złote sztuki w Gdańsku wybite jeszcze dochowane.

Wykomenderowany do Poznania pułk siódmy piechoty pruskiej, zatrzymał się w Głogowie, a w jego miejscu stanął w Poznaniu pułk szósty piechoty. Feldmarszałek hr. Dybicz bawi ciągle w Berlinie.

Sejm brunszwicki ukończył swoje posiedzenia; między innemi uchwalił adres do króla angielskiego i uczynił wniosek względem zabezpieczenia stadnin krajowych, które, jak było słychać, bawiący w Anglii książę Karól brunszwicki miał zamiar sprzedać. Gdy po drugim posiedzeniu sejmujący z sali wyszli, powitało ich przeszło 1000 osób radosnemi okrzykami; znakomitsi członkowie podziękowali ludowi w czułych wyrazach.

Dnia 5 października przybył książę Wilhelm brunszwicki wieczorem z pobliskiego pałacu Richmond do Brunzwicku, uderzono w dzwony, oświetcono ulice, a gdy książę obok pomnika Henryka Lwa przejeżdżał, opat Westphal powiedział mowę, a przy końcu wezwał lud, ażeby powtórzono *Amen*! Jakoż tyśię obecnych wołało *Amen*.

Rozruchy w Ostendzie zaczęły się jeszcze d. 26 września. wieczorem. Lud z chorągwią brabancką i dawnym officerem od marynarki, niejakiem Bataille, ruszył na plac targowy, i rozbroił straż. Część załogi uderzyła na mieszkańców i wielu, albo zabiła, albo raniła. Z tém wszystkiem zatknęto chorągiew trójkolorową na ratuszu, którą jednak ku wieczorowi żołnierze załogi zdjęli. Nazajutrz było spokojnie, dopiero trzeciego dnia zaczął się znów lud gromadzić, a nadto łączyli się z nim żołnierze belgijscy; wielu uciekło z Ostendy do Brugge. Dowódca ogłosił, że odeszła z Ostendy żołnierzy hollenderskich, którzy dali powód do rozruchów.

Na ratuszu bruxelskim złożono do dnia 29 września 450,000 z.h. w darach dobrowolnych.

Mieszkańcy Bruxelli nie tylko barykadowali ulice, ale także przygotowywali rowy lekko pokryte, w które jazda wpadała. Gdy zdobyto pałac X. Oranji, znaleziono w garderobie ukrytego obywatela, który miał przy sobie listy. Nie wiadomo co było w tych listach; dosyć że lud ubrał go w suknie kobiece i oprowadzał po ulicach wyrządzając mu największe zniewagi.

Poseł austriacki w Paryżu hr. Apponi miał być odwołany, a w jego miejsce przeznaczony jest generał Fiquelmont. W Wiedniu utrzymywała się niedawno pogłoska o kongresie w Opawie.

W czasie koronacji króla węgierskiego rozrzucono 22,000 monet srebrnych i 6000 sztuk złotych, umyślnie na pamiątkę dnia tego bitych.

W hrabstwie Meath w Irlandji uzbrowili się włóścianie strzelbami i pikami.

Król niderlandzki wydał d. 5 października odezwę do Hollendrów, wzywając ich do powszechnego uzbrojenia się dla obrony tronu. "Do broni więc! (powiedziano w tej odezwie)! Do broni za sprawę porządku i prawa! Do broni z pokornym i błagającym wzrokiem Wszechmocnego Boga, który już tyle razy wybawiał Niderlandy i Oranję z największych niebezpieczeństw.,,

Właściciel maszyny do rżnięcia furnirów przy ulicy Solec Nro 2920 uwiadamia niniejszym, iż odebrał transport drzewa machoniowego z stukłoców wszelkich gatunkach składający się i oddać sprzedawać będzie. Schlichtesholtz czyli gładkie zlp. 1. Gestreiftesholtz czyli w promienie ditto 1½ do 1½ zlp. Geflammtesholtz czyli w piramidy ditto 4 do 8 zlp. Za stope kwadratową w tej samej proporcji cena furnirów ustanowioną będzie. Kupującym dostateczną pewność mającym, kredyt sześciomiesięczny akordowanym będzie.

Uwiedomienie dla panów majstrów młynarskich. — Znacznie bardzo młyny są do najęcia na rok przyszły bardzo blisko rzeki Narwi za Tykocinem, w

stronie gdzie zboże wszelkie nierównie jest tańsze jak koło Warszawy. Majster Młynarz kapitalista mógłby nader wielkie spekulacje robić, gdyż nawet łatwość deflacji mogła by mu być zrobiona. Udać się o dalszą informacją do murgrabiego palacu Nro 410 na Krakowskim Przedmieściu.

Handlujący Ogrodnicy Reiber polecają się przeciw publiczności z nowo odebrany transportem najprzedniejszych Cebul kwiatowych Harlemskich, jak dawniej doniesiono, mają także wszelkiego gatunku nasiona; mieszkają w Hotelu Lipskim pod Nro 603 przy ulicy Bielańskiej i przyrzekają sprzedawać za pomierną cenę.

KAROL MAŁCZ ZŁOTNIK, przeniósł swoją fabrykę i handel z domu W. Celińskiego do własnego domu, na Krakowskim Przedmieściu Nro 378 na przeciw Poczty.

Koczmody, niski, fasonu angielskiego, zupełnie nowy, jest do sprzedania za Żelazną bramą pod Nro 413 lit. G. wiadomość u gospodarza.

OBWIESZCZENIA Z BIORA INFORMACYJNEGO

Dalsza wiadomość i wszelkie objaśnienia poniższych doniesień, udzielają się w lokalu Bióra na Krakowskim Przed. Nro 377 przeciw Poczty.

(1208) Francuz rodowity którego tylko oczysty język posiada, życzy sobie dawać lekcje prywatne w Stolicy, lub być użytym do konwersacji znacznych domów za stół i stancją.

(1207) Osoba uzdatniona na Rachmistrza, Sekretarza i t. p. która już podobne obowiązki sprawowała w pewnej Dykasterji, życzy być użytą do prowadzenia ciąg handlowych i korespondencji tak w Polskim, Niemieckim jak i Rosyjskim językach.

(1204) Młodzieniec dobrej konduity, znający się na gospodarstwie wiejskiem, życzy przyjąć obowiązek Leśniczego lub pisarza prowentu.

(1196) Ktoby z obywateli chciał mieniać wieś w bliskości Warszawy na dom w Stolicy, raczy przesłać swój adres do bióra naszego.

(1272) Kilka osób posiadających świadectwa zdolności, dobrej konduity, mogą mieć przytém i kaucją, życząc sobie przyjąć obowiązeki Rządców domów, lub pisarzy Browarnych za sam lokal byle dogodny.